A Hang Up - Cia Solca

Com es pot passar de la passió cap a "algo" a la obsessió? Podria ser l'addicció que provoca? Podríem fer un paral·lelisme d'aquestes relacions amb un altre món mes obscur com el de les drogodependències? Un addicte a una substancia sent plaer quan se la subministra, i quan no pot es capaç de fer qualsevol cosa per aconseguir-la, aquí apareix la ràbia, l'ofuscació, el donar-ho tot a qualsevol preu. Aquell que sent obsessió per la seva passió, com es sent?

Disciplines: Perxa xinesa, teatre físic i música en directe

Creando Malvas – Lola Gaelote i Francesca Viana

Lola Galeote y Francesca Viana, artistas procedentes de distintas disciplinas, se unen en esta ocasión para la creación de **Creando Malvas**.

Esta pieza escénica, caracterizada por la hibridación de lenguajes, busca situarnos frente a lo impredecible e inevitable en la vida de cada persona. Un retablo grotesco de artes en movimiento (aéreos, teatro físico y danza) mediante el cual se encarna a la Innombrable, a la inseparable compañera. Sin embargo, con esta suerte de *memento mori* casero y trasnochado también se invoca a la acción, al movimiento, para reivindicar el presente, la vida. Si como reza el son salsero ésta "te viene buscando y viene sin freno", ¡en el presente, nos movemos!

Giulia - Gespalka'p

La Cia. Gespalka'p neix l'any 2019 i està formada pel Mateu Bauçà i la Maria Ramírez. Tot i que es forma amb l'objectiu de dur a escena el projecte teatral "Giulia", les seves integrants porten anys treballant juntes: han actuat en diversos espectacles al teatre Eòlia, com ara Generación X d'Àlex Mañas o El Plata de Marc Martinez i Sergi Pompermayer. Juntes també han portat la direcció musical i escènica de tots els espectacles del grup vocal "Veuscomsí", semifinalistes del programa Oh Happy Day de Tv3.

"Giulia" és el primer projecte com a companyia en solitari, un muntatge d'autoficció basat en reflexions sobre personatge històric de Giulia Tofana, una assassina del segle XVII, res més llunyà de la nostra realitat, per obrir la porta als dubtes, a la moral, a l'ètica, a la llei.

Gulab Jamun - La Tercera de Newton

Qui som? Què fem?
Dues preguntes que ens encantaria poder-vos respondre. No és que no ho puguem fer, però no deixaria de ser la nostra realitat. La realitat de la nostra paraula que canviaria el dia que ens conegueu i així, pugueu construir, el "qui som" i "què fem" tan vostra com real.
La tercera de Newton surt en una conversa de bar, a la sortida d'un teatre. Neix de la necessitat de compartir, d'expressar, de lluitar amb la millor arma fins al dia d'avui: l'art. Així doncs, un actor, una músic i una ballarina, amb formació d'enginyeria, educació social i filologia eslava, es retroben per crear un espectacle de creació. Podríem dir que és teatre, dansa i música, però com bé hem dit, preferim que ens definiu vosaltres mateixes.
Per aquest primer espectacle ens acompanyen la Núria i en Guillem Foguet, cel·lista i pianista. En Marc Gimeno, il·luminador de llums i la Laura Ensenyat, encarregada de la producció i logística de l'espectacle.

Aina Camps, Francesc Colomina i Nerea Martín.
La Tercera de Newton.

Una altra nit - Bàrbara Roig i Pau Ferran

Què passaria si Harold Pinter hagués nascut al Molar? O la Pobla de Mafumet? o a la Morera de Montsant? Escriuria igual? els seus personatges serien els mateixos? Els personatges de Pinter podrien viure al Camp de Tarragona? La nostra recerca es basa en dues vies que tenen un nexe d'unió: la peça curta de Harold Pinter Nit. Aquesta petita peça de 6 pàgines ens serveix com a pretext per investigar dos conceptes que fa temps que ens interpel·len; el primer és el que nosaltres anomenem hiperficció i el segon el sentiment de pertinença.

La peça original ens planteja dues versions d'un mateix record; dues vivències d'una mateixa realitat, un home i una dona recorden el dia que es van conèixer de dues maneres diferents, de fet de dues maneres que són excloents; però es posen d'acord en la ficció que han creat sobre el record.

Nosaltres proposem 6 versions noves de Nit per investigar sobre aquest concepte: el que recordem és realment el que va passar? És possible recordar la realitat? O només és possible recordar la ficció? Quan expliquem un record en el Fons l'estem ficcionant; ficcionem la realitat. Llavors; segueix sent veritat?

La contemplació de la bellesa (i skjønnhet)
Text i direcció: *Rosa Molina*
Actors*: Núria Sanmartí, Eloi Sánchez, Edgar Moreno i Mar Esteban*
Veu en directe: *Mar Esteban*
Producció: *Pomodoro*

Sinopsi: *L'obra s'inspira en fets reals. Pablo Picasso i el seu bon amic i també pintor Carles Casagemas arriben a París el 1900 amb motiu de l'Exposició Universal. Allà coneixen la model Germaine Gargallo. Carles Casagemas s'hi enamora bojament. En ser rebutjat, se suïcida al Cafè Hippodrome, després d'haver disparat contra ella. La mort de Casagemas afecta profundament Picasso. Ple de tristesa i remordiments, comença la seva època blava. Germaine ha sobreviscut a l'incident i Picasso i ella s'han fet amants. És la bellesa l'únic que dóna sentit a la nostra existència? Pot ser la mort un acte artístic? No importa el crim sempre que es cometi «i skjønnhet» que deia Ibsen?*

Durada: *80 minuts*

Las Ausencias – Cia La Disidente

La herida se abre de noche, cuando Lucas, al llegar a casa, le suelta a Nora que ha decidido abandonarla. Esta herida abierta entre los dos es también un roto en su decorado, en una puesta en escena que han ido refinando al milímetro durante años y que los hace aparecer ante el mundo como el matrimonio perfecto.
Nora y Lucas, aún enmascarados tras los roles que han ido asumiendo en su vida pública y privada, tratarán de cerrar la herida que amenaza con separarlos, aunque para lograrlo se vean obligados a hacer algo que los aterra: desprenderse de esas máscaras que ya sienten como su verdadero rostro para averiguar quiénes son sin ellas.

Refugi escènic 2020 – Can Clariana Cultural

El-LA - Cia IN-motus Co.

Duración: 20 minutos
Dirección: Diego Sinniger de Salas
Bailarinas: Aina Lanas, Justine Marouzé y Aurrore Lacombe
En colaboración con: Centre Cívic Can Clariana

Partiendo de la figura de la geisha, EL-LA analiza distintas facetas en las cuales la sociedad masculina ha etiquetado a la energía femenina. Las bailarinas y el coreógrafo visualizan los roles tradicionalmente asignados, explorando así lugares distintos a los impuestos.

El movimiento y el canto serán las herramientas que estas bailarinas utilizarán para visualizar al público en qué papeles tendemos a colocarlas y cuál es la imagen que tenemos de lo que debe ser lo femenino.

Nus – Celia Marcé

"Nus" ens porta a l'art de desenredar, o coservar. "Nus" és tornar a l'estat més pur i inicial de la nostre vida."Nus" és el començament de nosaltres.

Una "muntanya russa" dirigida, preguntes que et fan seguir viu perqué mai les resols. Un passeig per les emocions que ens bloquegen i les que ens fan explotar.
Escenes i moments, molts encara per trobar i trobar-se, que parlen d'abant d'un recull d'experiències viscudes com a dona, blanca, jove, permeable, sovint fràgil però alhora forta i independent.

"Nus" és el primer projecte personal de Cèlia Marcé Oller. Aquest es desenvolupa a partir d'una investigació amb el trapezi fix i un polipast (sistema de politges).
"Nus", una estona humana bastant animal.

Refugi escènic 2020 – Can Clariana Cultural

LANIAKEA

Som el llegat de 15 mil milions d'anys d'evolució còsmica. Tu i jo. Així doncs, en aquest espai-temps, hem decidit viatjar a territoris propis de la ciència per apropar-los al llenguatge de l'escena i la poesia. Volem que els nostres cossos orbitin en la narració d'un univers que, indiferent davant els nostres moviments, ens ofereix un escenari de reflexió i acció. Navegar com exploradors d'un cosmos mentre il·luminem petites partícules escèniques. Ballar la geometria de la naturalesa admirats per la seva bellesa i les seves múltiples dimensions. Caminar a través de la via del dubte. Posar-ho tot en dubte. Descobrir-nos.

Idea i creació: Sagan (Blanca Garcia, Elena López, David Mallols)
Interprets: Blanca Garcia, David Mallols.
Escenografia: Elena López.
Il·luminació, vídeo i tècnica: Daniel Miracle.
Assessorament científic: Àngela Garcia.
Co-producció: Antic Teatre.
Residència tècnica: NauEstruch (Sabadell)

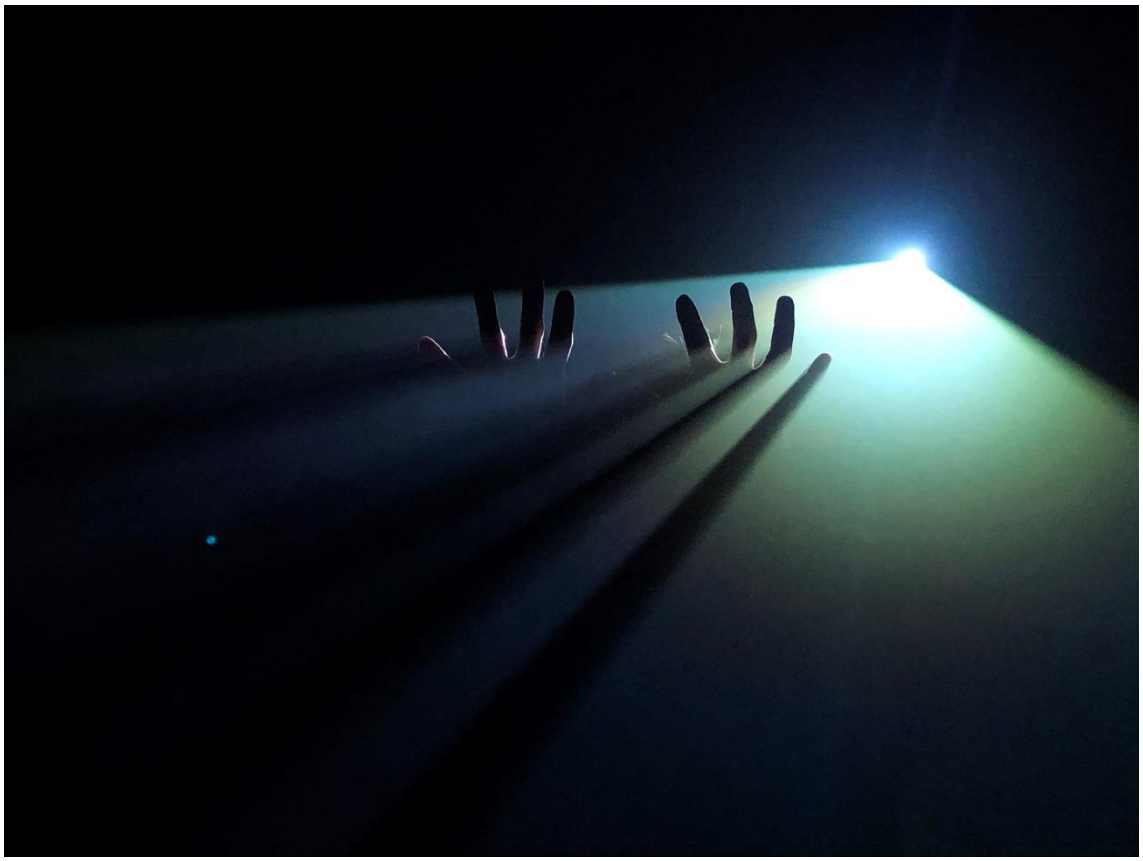

“Fluid Echo” – Mohm Collective

Som cos, un cos instrument i un cos viu, sentit. Ens comuniquem des d´aquesta experiència aparentment contradictòria, inherent a la nostra existència. En aquest procés volem trobar un idioma, el meu i el de l´altre, compartir-nos. Cos i veu conflueixen en un diàleg que tot just comença a articular-se i més enllà de la forma transformem.

Durada: 45min. (conversa oberta al públic després de la presentació)

Innuendo – Arsènikes

La companyia Arsènikes neix a mitjants de l'any 2018 gràcies a l'actor i director Gussi. Va reunir a amics i coneguts, i tots junts van donar el gran pas: començar a assajar el que serà el seu primer musical, INNUENDO.

El nom del grup fa referència al nom del famós verí, l'arsènic, i un joc de paraules que recorda a "Arts Escèniques".

La sàtira, l'ironia, l'humor negre i la provocació van de la má d'aquesta companyia, formada per noies i nois adolescents.

Membres d'Arsènikes:
- Gussi
- Carla Marchegiano
- Blanca Clara
- Emma Miró
- Adrià Salazar

Scream Queen – Rakel Mandela

Un asesino en serie enmascarado comienza su cacería entre un grupo de adolescentes o jóvenes adultos, uno a uno comienzan a ser masacrados y entre ellos emerge una mujer que a diferencia del resto, tiene valores morales sin ser conservadora, es inteligente pero no pretenciosa, reconoce su sexualidad pero no es promiscua, se posiciona socialmente en un punto neutral y el espectador del filme es capaz de reconocerla a los pocos minutos del inicio de la cinta como la única sobreviviente; este personaje es llamado the final girl (la mujer final) un término propuesto por Carol Clover en su libro Men, Women, and Chainsaws.

Tempesta – Cia Ophelia

L'espectacle "TEMPESTA" és una manera d'exposar i debatre amb els espectadors, a través del teatre documental, la realitat viscuda per molts de nosaltres i que, la majoria de les vegades, no la percep ni la víctima ni la societat.
Ens endinsarem en una història real i conduirem a l'audiència a reflexionar sobre el que predisposa a una dona a ser víctima de la seva parella. Quins aspectes són responsables dins la personalitat de la dona que fa que no detectin les primeres formes de violència.
El nostre objectiu principal amb aquest espectacle és interrogar, conscienciar i adonar-nos que som capaços, com a societat, de canviar conceptes patriarcals que encara afecten les nostres relacions.

Natación Sinclownizada – Niunpaloalarte

Se aproximan los Juegos Olímpicos de Río de Janeiro y el equipo olímpico de Natación SinCLOWNizada de Tucumunzania está preparado para la prueba clasificatoria que les dé el billete para Brasil. Divertida y disparatada pieza teatral a través del clown y el mimo corporal en la que esta pareja tiene mucho que decir, aunque no usen las palabras.
En su viaje hacia los Juegos Olímpicos esta pareja de natación vivirá aventuras en las que serán atacados por una tribu indígena, lucharán contra manos con vida propia, harán música de la nada, tormentas curiosas, coreografías dignas de Broadway, escenas de amor…entre otras muchas historias con el sello de Niumpaloal´Arte en la que veremos una obra dinámica y original en la que el público tendrá mucho que decir.

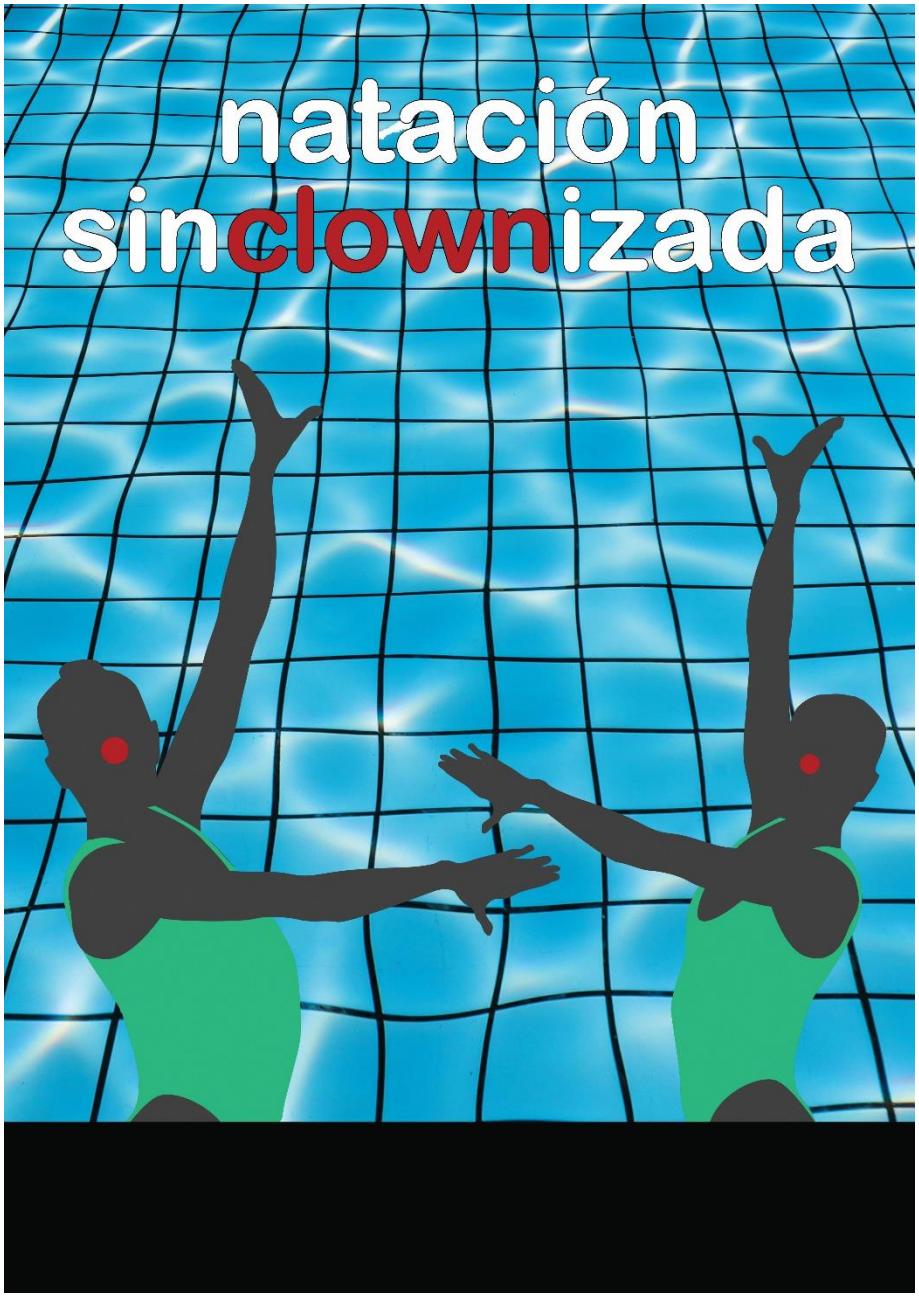

Animal – Revoluclown

En la profunditat dels boscos es descubreix que hi viuen quatre pallasos, els quals es creu que han existit en comunitat des de temps immemorials, aliens a la societat, purs i salvatges.
Què cal fer amb ells? La máquina de fabricar diners s'engega… per segrestar-los i tancar-los en un petit zoològic itinerant perquè la gent gaudeixi de la seva raresa exòtica. Sobreviuran? S'hi adaptaran? S'escaparan?
Animal és una proposta d'interacció amb l'entorn i els espectadors. El públic veurà com els seus instints més bàsics són reflectits en aquestes bèsties. Poc a poc, el públic descobrirà que les seves prioritats canvien d'ordre, que les emocions se'ls remouen i que se'ls creen sentiments contraposats. Riuran i s'avergonyiran, no d'ells com a individus, sinó de la condició instintiva de l'ésser humà confrontat amb clixés socials i culturals. Anhelant, sobretot, la seva llibertat.